

ninger paa med nye Bygninger, for at den kunde træde op i en heel ny Skikkelse, at den nu skal nedlægges for at opholde nogle andre, hvor man har ladet Bygningerne forfalde, saa at nu skulle de rives ned og bygges op — ja, saa kan jeg ikke see Andet, end at jeg maa stemme mod denne Nedlæggelse. Alle Latinskoler her i Landet ere i mine Dine Driuhuse, Driuhuse ikke engang for fremmede Planter, men for den daarlige af alle Kunster, for den at prøve, om man ved at flytte indfødte Planter derhen kunde give dem en fremmed Skikkelse eller dog en fremmed Varme. Derfor kan jeg paa ingen Maade holde paa dem, og derfor heller ikke holde paa Kolding latinske Skole som saadan; men jeg kan holde paa den, saalænge vi skulle have saadanne Driuhuse; thi det er daarlige at ville rive en splinterny Skolebygning ned, eller give den bort for at kunne rive andre ned og bygge dem op igen. Den ærede Oplysningsminister sagde, da disse Forslag vare til 1ste Behandling, og jeg dengang havde tilladt mig at sige, at, naar han kaldte dem en Arv fra sin Forgænger, saa maatte han som Jurist vide, at den, som tager Arven, han tager ogsaa Gjælden, at han ikke var bange for ogsaa at tage Gjælden med, men jeg maa sige, at ved Alt, hvad der med Hensyn til dette Forslag er sagt i Motiverne om, at Kolding Skoles Nedlæggelse skulde være et Offer, for at Horsens Skole kunde opbygges, er den ærede Minister dog ikke bleven saa lidt skyldig; thi han er bleven de Grunde skyldig, som fattes i Motiverne, og som dog aabenbart skulde have været der; thi, vil man læse disse Motiver med den samme Opmærksomhed, som jeg har gjort, saa vil man finde, at Opmærksomheden er spildt; thi aldrig har jeg seet Noget, der skulde agtes for Grunde, der er saa grundloft som dette. Der tales frem og tilbage om, hvad man helst skal vælge, enten at nedlægge Horsens eller Kolding Skole, og da, siger man, er det dog bedst at skaane Horsens Skole, som jo rigtignok, naar man tager en Mærskke, i de fleste Aar ikke har havt nær saamange Elever som Kolding, men som dog, naar man seer bort herfra og seer paa de 2 sidste Aar i Forhold til de foregaaende, har havt et betydeligt

større Elefantal end i de foregaaende Aar, hvortil man vil finde, at Kolding Skole, som jo rigtignok vel at mærke hele Tiden har havt lige saa mange Elever, som Horsens Skole nogenstunde har havt, dog ikke har faaet flere. See, kan man af saadanne Grunde nedlægge den ene Skole og opbygge den anden, ja, saa forstaaer jeg mig ikke paa Grunde.

Ploug: Jeg befinder mig i en særegen ubehagelig Stilling til denne Sag, idet jeg paa den ene Side skylder baade denne Danmarksanstalt og den By, hvori den ligger, Pietetshensyn, og paa den anden Side som Medlem af Thinget kun skal handle efter min Overbeviisning. Det havde derfor været beqvemst for mig, da disse to Ting her staae imod hinanden, enten at kunne unddrage mig for at stemme eller i alle Tilfælde at kunne udsætte min Beslutning til det sidste Dieblif. Men som Medlem af Udvalget var jeg nødt til strax at erklære mig enten for eller imod; og da har jeg altsaa maattet følge min Overbeviisning. Det maa være mig tilladt at forklare, hvorfor, da jeg vel kan vide, at jeg af den Grund vil blive udsat for adskillig Uvillie og Misgjendelse.

Alt, hvad der er anført af de to ærede Rigsdagsmænd for Veile Amt om det store Tab, som Kolding By vil lide ved Skolens Nedlæggelse, især efterat den i de sidste halvhundrede Aar har mistet den ene Herlighed efter den anden, er fuldkomment sandt. Om jeg ogsaa troer, at det synes større, end det virkelig vil blive, skal jeg villigt indromme, at det altid vil være betydeligt. Jeg troer imidlertid, at man maa tage mere Hensyn til Provindsens end til den enkelte Byes Larm, og til Statens Interesse i det Hele fremfor Provindsens. Naar jeg altsaa betragter Forholdet i Jylland efter den Note til den koldingske Adresse, som den ærede Rigsdagsmand for Veile nylig har paaberaabt sig, saa finder jeg, at deri ikke bevises, at Jylland behøver 7 Gymnaster; men jeg finder Beviis for, at Jylland behøver flere Skoler, end det har. Noten viser nemlig, at de bestaaende Gymnaster benyttes som Skoler med blot praktiske Formaal eller som borgerlige Realskoler, idet de benyttes af en Mængde Disciple, som ikke